

da. Üksford Fatsuti kül sedda liinna jälle
wåggisi arramötta. Nemmad käisid kül
ka prisfiste peale. Rintal Eessen olli nen-
de ülemisaatja. Agga ei se läinud neil
sedda puhko mitte korda, waid nemmad
piddid ilma asjata tagasisi minnema, sest
Turkide hoidsid sedda ello polest.

Sedda ennam õnne olli teisel soa-wadel
Tatari-Maal. Ta wöttis omma teed
Krimmi-Male. Se on üks hea suur Ma-
merre åres, fus head tuggewad linnad
sees on, ja suhho meie jo ammo ollime-
noudnud. Keik sedda Maad keige liinna-
dega wöttis meie mäagi årra, heitis sedda
hopis meie Kelsri-Praua wallitusse alla,
wöttis ja aias keik Turkide sedd årra, wött-
is bulga wangiks, ja teised põggene sid
laerwadega selle merre otsa, fus Konstan-
stantinovoli lin on. Se olli meil üfs
hea saak, ja mäksis meie soa-wae ja-

la

la waetva ja föddimist kül rohlestest
årra.

Agga Wallaki-maal olli ðige firri lug-
gu. Meie nou ja lotus olli ðiete lõpppe for-
ral, kui Jummal ühhe hobiga tait abbi
satis. Üks suur hulg, kolm kümmed tuh-
hat merst, need keigepatremad soa-meh-
hed, oolid Surserwo linnast läbbi tulnud
meid trotima. Rintalit Eessen läkkitati
nende wasto wie tuhhande meestega. Ta-
plus hakkas, mollemilt poolt födditi han-
geste, agga Jummal andis wågga head
woimust meie fätte nende hoopliatte ülle.
Meid rõhhuti poggone mahha, ja haka-
sid tuhhat nájja jooksmä linnast läbbi
et nemmad laemade jure pöddid sama, neil
oll ni suurt ructo nago olleks neil tuli
tagga olnud. Rintal Eessen läkkitas siis
agga ühhe riggimenti siina, Surserwo
linna årcrambma. Ja waat teiste peale
oll